

استعداد دانشجویان

فراتر از امکانات دانشگاه

نصرالله دادار

عکاس: فرهاد مطاعی

دانشگاه فرهنگیان کردستان در گفت و گو با مسئولان

پس از فراز و نشیب‌های بسیار، با تأسیس دانشگاه فرهنگیان از سال ۱۳۹۱، شاهد پرورش معلمان در این دانشگاه هستیم. در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ نخستین ورودی‌های دانشگاه فرهنگیان به عنوان معلم کار رسمی خود را آغاز کردند. استان کردستان با داشتن دو پردیس تربیت‌معلم از جمله استان‌هایی است که به پرورش معلم همت گمارده است. دکتر یحیی معروفی ریاست دانشگاه فرهنگیان این استان را به عهده دارد. در پردیس دخترانه بنت‌الهدی صدر و پردیس شهید مدرس چند رشته، از جمله علوم تربیتی، ادبیات فارسی، مشاوره، زبان انگلیسی، علوم اجتماعی و ... تدریس می‌شود. در بازدیدمان از دانشگاه این استان، با دکتر یحیی معروفی، دکتر فرانک قدسی مدیر پردیس شهید بنت‌الهدی صدر و دکتر مسعود الماسی مدیر پردیس شهید مدرس، گفت و گویی کردند. وضعیت این پردیس‌ها، کیفیت استادان، روند برگزاری واحدهای کارورزی، میزان رضایت دانشجویان و ... از جمله موضوعاتی است که در این گفت و گو می‌خوایند.

دانشگاه این تجربه‌ها را نداشته باشد اما هیئت علمی دانشگاه نیستند. دانشگاهی با این عظمت که حدود ۹۸ مرکز در سراسر کشور دارد باید بتواند برای سال تحصیلی آینده حداقل ۱۰۰ تا ۱۵۰ هیئت علمی جذب کند اما دریف استخدامی ندارد. این مشکلات باعث می‌شوند تلاش‌های مجموعه بی‌اثر یا کم‌اثر باشد.

قدسی: همکاران ما یکدست نیستند. برخی از استادی که جذب کرده‌ایم بسیار پر ارزی اند اما نه امکانات دارند و نه فضای قدرت مانور، برخی از مدرسان قدیمه هم می‌خواهند خود را ارتقا دهند اما متأسفانه دیگر سن آن‌ها باری نمی‌کند. مثلاً چند همکار هستند که قصدشان تمام کردن دوره دکتراست ولی چون بیشتر از ۵۰ سال سن دارند، طبق دستور العمل، مدرک دکتراشان

که همه دارای مدرک دکترا هستند.

قدسی: در پردیس بنت‌الهدی صدر ۳۶۴ دانشجو در سه رشته ادبیات (۲۳ نفر)، علوم اجتماعی (۲۸ نفر) و علوم تربیتی (۳۱ نفر) داریم. شش استاد موظف هم داریم و استادی غیر موظف نیز به تناسب واحدها دعوت می‌شوند. بیشتر غیر موظفین از هیئت علمی دانشگاه‌های دیگر یا آموزش و پرورش هستند. اکثرشان مدرک دکترا دارند یا در حال اتمام دوره دکتری هستند.

اساتید این پردیس‌ها در چه وضعیتی هستند؟

معروفی: مدرسان دانشگاه فرهنگیان عموماً پیش از این در مراکز تربیت‌معلم بوده‌اند، و اگر چه مدرسان تربیت‌معلم تجربیات خوبی دارند که ممکن است استاد

لطفاً بفرمایید در پردیس‌های شهید مدرس و شهید صدر چند دانشجو مشغول تحصیل‌اند؟

الماضی: پردیس شهید مدرس قبل از انقلاب دانش‌سرا بود، بعد از انقلاب مرکز تربیت‌معلم شد، پس از آن به دانشگاه پیامبر اعظم (ص) تغییر نام داد و امروز به دانشگاه فرهنگیان تبدیل شده است. این پردیس ۶۷ کلاس دارد. از دانشجویان این دانشگاه ۱۳۱۲ نفر دانشجوی پیوسته و ۶۳۵ نفر دانشجوی ناپیوسته هستند که در رشته‌های آموزش ابتدایی، تربیت‌بدنی، ادبیات فارسی، معارف اسلامی، علوم تربیتی، مشاوره و زبان انگلیسی مشغول به تحصیل‌اند. مدرس ۲۱۵ مدرس مدعو و ۲۶ نفر مدرس موظف هم در این پردیس مشغول به کارند. هشت نفر از این ۲۶ نفر مدرس از آموزش و پرورش مأمورند

**قدسی: ما در حد بضاعت پر دیس عمل می کنیم
نه در حد مشکلاتی روبرو هستیم؟**

شایستگی ها و استعدادهای دانشجویان

تصمیم گیری برای آنها در تهران احساس نمی شود. مثلاً امسال ما خودمان ابتکار عمل به خرج دادیم و یک مدرس با سابقه دعوت کردیم تا کارگاهی برای کلاس های چند پایه برگزار کند، چون دیدیم نمی توان دانشجوها را آموزش نداده وارد عرصه عمل کرد.

در دانشگاه فرهنگیان بیشتر با چه مشکلاتی روبرو هستید؟

معروفی: بخشی از اعتبارات دانشگاه فرهنگیان به حقوق دانشجویان اختصاص دارد که ناچیز است. تازه دانشجویان باید مبلغ حدود ۲۳۰ هزار تومان از این حقوق را ماهیانه به عنوان هزینه اسکان و غذا به دانشگاه پرداخت کنند. همه هزینه های خواهگاهی و رفاهی دانشجویان باید از همین مبلغ تأمین شود که پرداخت آن به صورت منظم هم نیست. چون برای برخی از دانشجویان حدود یک سال تا یک سال و نیم طول کشیده تا حکم کارگرینی و اختصاصی ردیف صورت بگیرد. به همین دلیل اصلاً حقوقی به دانشجو تعلق نگرفته که مبلغی هم کسر شود، در حالی که مانند دیگران از امکانات استفاده کرده است. این یکی از مشکلات اساسی دانشگاه فرهنگیان است. بودجه کل دانشگاه فرهنگیان با همه ۹۸ پر دیس آن، به اندازه یک دانشگاه متوسط هم نیست. بنابراین اگر دولت بخواهد به منابع مقام معظم رهبری عمل کند باید حمایت تام و تمام از دانشگاه بکند. تا کنون آن طور که بایسته و شایسته است، امکانات لازم فراهم نشده است. بخشی از آن مربوط به مشکلات و محدودیت هایی است که دولت داشته و بخشی از آن به این دلیل است که کار تازه شروع شده است. در جریان عمل است که مشکلات و گرفتاری ها خود را نشان می دهند و باید برای حل آنها برنامه ریزی کرد. دانشگاه فرهنگیان نمی تواند به تنهایی مشکلات خود را رفع کند بلکه این امر مستلزم همکاری تمام ارگان ها و نهادها است. در وهله اول دانشگاه فرهنگیان کارگزار آموزش پرورش است و برای این نهاد نیرو تربیت می کند. آموزش پرورش باید کمک کند و امکانات زیر ساختی مناسبی فراهم کند. سازمان مدیریت و برنامه ریزی هم باید کمک کند. این سازمان برای ورودی های ۹۳ بعد از یک سال و نیم ردیف استخدامی اختصاص داد تا آموزش پرورش بتواند

شده است. این موضوع در بالا بردن رضایت دانشجویان مؤثر بوده است. پست دیگری که در مرکز استان ایجاد شده ارزیابی کیفیت است. این مزیتی است که باعث می شود کیفیت دانشگاه بهتر شود و بتوانیم خدمات بهتری به دانشجویان ارائه کنیم.

◀ واحد های کارورزی چگونه پیش می روند؟

قدسی: دانشجویان چند روز بعد از امتحانات شان برنامه دفاع از کارورزی دارند. آنها با حضور معلم راهنمای استاد راهنمای، مدیر گروه و نایمند استان برای ارزیابی دفاع می کنند که امسال هم خیلی خوب و منسجم برگزار شد. خوشبختانه کارورزی خوب پیش می رود ولی مادر مسئله آموزش مشکلاتی داریم. حتی اگر بخواهیم برای کارگاه های آموزشی از بیرون از مجموعه استاد دعوت کنیم باید برای تأمین هزینه ها کمک بگیریم. اگر حمایت های مالی هدفمند تعریف شوند دست پر دیس ها بازتر می شود.

معروفی: در کارورزی، گاهی در مدیریت کلان دچار مشکل می شویم. مثلاً مجبوریم ۲۰ نفر را به یک مدرسه بفرستیم که باعث بی نظمی در مدرسه می شود. ساعت کارورزی زیاد است. باید این ساعت معقول و منطقی باشد تا متفاوت واقع شود. یکی دیگر از مشکلات این است که برخی از دانشجوها باید در روز استاد تدبیریس کنند اما کارورزی را در شهر می گذرانند. این مسئله مادر مدیریت انتظارات دچار مشکل می کند.

◀ در این زمینه درجه آزادی برای تعیین سرفصل ها یا برنامه ریزی به دانشگاه داده نشده است؟ چون برنامه ریزی کلاس چند پایه متفاوت است.

معروفی: در برنامه ریزی کل کشور، متأسفانه به استان ها و شهرستان ها اعتماد نمی شود. در همه حوزه ها از تهران دستور می دهند؛ یعنی نگاه متمرکز حاکم است که البته نگاه غلطی است. ما در حوزه مددیریتی خودمان اموری داریم که اصلاً ضرورت

اعمال نمی شود. باید کارگاه های برگزار شود که توان علمی استادان را بالاتر ببریم چون از مطالبات دانشجویان است. دانشجویان به خصوص در زمانه تکنولوژی روز، خودشان چند قدم از ماجلوتر هستند.

الماسی: البته کیفیت دانشگاه فرهنگیان نسبت به دوره ای که «تربیت معلم» بود خیلی رشد داشته است. قبل ام جزو استفاده از استادان دکترا را نداشتند اما ما الان غیر از دکترا را تدبیریس کنیم. سبک تدریس هم تغییر پیدا کرده است. به طوری که دانشجویان به دنبال تحقیق و پژوهش و ارائه آن می روند. در دانشگاه فرهنگیان آموزش های غیررسمی قوت گرفته است که به مراتب قوی تر و موفق تر از آموزش های رسمی عمل می کند. هدف ما تربیت معلمانی است که خلاقیت داشته باشد و روش های جدید را تجربه کنند. من به یاد دارم قبل از پنل علمی برگزار نمی شد آن روزه برای برگزاری پنل های علمی نوبت می گیرند. کانون ها و انجمن های دانشجویان مایلی فعال است. در حالی که در گذشته چیزی تحت عنوان کانون و انجمن نداشتیم. **◀ همراهی اساتیدان برای استفاده از روش های جدید تدریس چگونه صورت می گیرد؟**

معروفی: ما گروه های آموزشی داریم که در جلسات آنها چارچوب ها مشخص است. ۲۱۵ استاد مدعو هم در همین چارچوب با کمی آزادی عمل تدریس می کنند. وقتی هیئت علمی موظف نداریم کنترل ما روی برنامه ها ضعیف می شود.

الماسی: ما امسال سعی کردیم برنامه استادان مدعو را ۶ ساعت به تمام وقت تبدیل کنیم تا بتوانیم مدیریت بیشتری در این زمینه اعمال کنیم.

قدسی: نکته ای که دانشگاه باید به آن بخواهد پژوهش و تحقیق است که خوشبختانه در یکی دو سال اخیر به آن توجه جدی شده و واحدی هم به نام پژوهش و تحقیق ایجاد

**الماضی: هدف
ما تربیت
علمایی است
که خلاقیت
داشته باشد
و روش‌های
جدید را
تجربه کند**

درس قرار است دانشجویان تجربه زیسته خود را روایت کنند. در واقع بگویند که از دوران تحصیل خود چه تجربیات خوب یا بدی کسب کرده‌اند و چه چیزی باعث شده به معلمی فکر کنند و معلم شوند. قرار است تجربیات قبل از دانشگاه را هم روایت کنند. همچنین درباره انتظارات خود از دانشگاه فرهنگیان و انتخاب این دانشگاه، میزان برآورده شدن انتظارات‌اشان، تجربیات‌اشان در دانشگاه در آینده‌ای که برای خود متصور هستند و ایده‌هایشان برای غلبه بر چالش‌های معلمی از دیگر موضوعاتی است که در این درس درباره آن‌ها بحث می‌شود. اگر درس پژوهش به‌خوبی اجرا شود و استاید بر آن نظرارت کنند سیار مفید خواهد بود. در این درس انتظارات بسیار بالای دانشجویان را دیدم و متوجه شدم امکانات و موجودی‌های دانشگاه با انتظارات دانشجویان نامهمخوان است. بنای ناراضایتی دانشجویان از همین جا نهاده می‌شود. مادام به دانشجویان جایگاه معلم را یادآور می‌شویم اما نمی‌توانیم متناسب با گفتگوهایمان با او بخورد کنیم. از بخورد من و همکارانم تا تأمین امکانات مورد نیاز این نسل خلیلی پرتوخ گشتند. چرا که خانواده‌هایشان هر چه داشته‌اند برای تحصیل آن‌ها فراهم کرده‌اند. ولی وقتی وارد محیط دانشگاه می‌شوند می‌بینند خواسته‌هایشان مانند قبیل برآورده نمی‌شود و خودشان هم باید کاری کنند که امور مورد نظرشان تأمین شود. همین باعث تجربه نگرش منفی در آن‌ها می‌شود. بچه‌ها این احساس را دارند که آنچه حقمان بوده به ما داده نشده است. اما نمی‌دانند دلیلش چیست و خلیلی هم به‌دبیاب یافتن دلیل این مسئله نیستند. درنهایت فکرمی کنم بخشی از این نگرش‌های منفی با کارهای فرهنگی که امسال انجام خواهد شد رفع می‌شود. از جمله اردوی مشهد که در چند مرحله انجام خواهد شد و جشن فارغ‌التتحصیلی که قرار است با والدین دانشجویان و مدیران مدارسی که قرار است دانشجویان در آنچه مشغول به کار شوند دیداری داشته باشیم. با این موارد سعی خواهیم کرد نگرش منفی را به نگرش مثبت تبدیل کنیم. دانشگاه مشکلات و نگرش‌های منفی را درک کرده است اما چون تجربه‌های اول است در حل آن‌ها مشکل وجود دارد.

برایشان حکم صادر کند و بعد از آن بود که دانشجو معلم توانتند ۲۳۰ هزار تومان را پرداخت کنند. در آن مدت مانمی‌توانستیم به‌خطاطر نپرداختن این مبلغ امکانات را در اختیار دانشجویان قرار ندهیم. اگر دانشجویان همین مبلغ اندک را هم پرداخت نکنند چگونه می‌توان دانشگاه راداره کرد؟ **► دانشگاه فرهنگیان برای تبدیل شدن به یک دانشگاه راه‌طلاوتی در پیش دارد؟**

معروفی: البته تلاش‌های مقیدی در این زمینه صورت گرفته است. دکتر مهر محمدی و گروه همراهشان شبانه‌روز در حال کارند. اما این کافی نیست یک نفر به تهایی نمی‌تواند مشکلات را حل کند، بلکه جمیع سازمان‌های ذی‌ربط باید کمک کنند. بخشی از ناراضایتی‌های دانشجویان ناشی از مشکلاتی است که به دانشگاه فرهنگیان مربوط نمی‌شود، بلکه به این دانشگاه تحمیل می‌شود. مثلاً اعلام می‌شود به دانشجویان ماده ۲۸ خوابگاه ندهید چون اعتبارش تأمین نشده است. یا ترم قبل باید قبل از آزمون مبلغی را به خزانه واریز می‌کرند تا بتوانند در امتحان شرکت کنند اما دانشجو پژوهش هم به این موضوع اشاره می‌کنند که تفکیک جنسیتی باعث شده ما فکر کنیم در دبیرستان مشغول تحصیلیم. باید تکلیفمان را در حوزه تعلیم و تربیت روش نمی‌کنیم. مگر این دانشجویان در جامعه نیستند و در کنار هم زندگی نمی‌کنند؟ باید آن‌ها بتوانند در دانشگاه هم این تجربه را داشته باشند تا بتوانند شیوه‌های بخورد با یکدیگر را بیاموزند. وقتی توانیم این آموزش را در دانشگاه به دانشجو معلمان بدهیم چگونه از آن‌ها انتظار داریم در کلاس دخترانه در روستا تدریس کنند؟ نگاه خود را کنترل و مدیریت کنند؟ مشکل ما این است که آموزش‌های مصنوعی به دانشجوها می‌دهیم در نتیجه خروجی مطلوبی به دست نمی‌آید.

► دانشجویان شما بالنگیزه و پرانرژی هستند و قرار است وارد نظام آموزش و پژوهش شوند. با وجود این مشکلات چه کنیم که آن‌ها از محیط دانشگاه خسته خارج نشوند و حس‌های ناخوشایند ناشی از برخی مسائل در آن‌ها کاهش پیدا کند؟

معروفی: برای اولین بار در دانشگاه درسی باعنوان «پژوهش» ارائه شده است. در این هستند اما مادر حد پذاعات پرده‌یس عمل می‌کنیم نه در حد شایستگی‌ها و استعدادهای دانشجویان.